

نظر علامه محمد قزوینی درباره نسخه دیوان حافظ

(به خط سلطان محمد تایبادی، کتابت ۱۰۶۰ق)

شادروان دکتر مهدی بیانی در معرفی سلطان محمد تایبادی و تنها اثر شناخته شده او چنین نوشته است:
«سلطان محمد تایبادی از کاتبان گمنام قرن یازدهم است و به خط وی یک نسخه دیوان سلمان ساوجی دیده‌ام،
به قلم کتابت متوسط، با تاریخ و رقم: تمت الكتاب... تحریراً فی تاریخ شهر رجب المرجب سنة ۱۰۶۵، کتبه
المذنب سلطان محمد تایبادی».^۱

این بنده چیزی بیشتر از این نمی‌دانم، نسخه‌ای از دیوان حافظ به خط این شخص در کتابخانه دکتر اصغر مهدوی
نگه‌داری می‌شود، و یادداشتی از مرحوم علامه قزوینی درباره این نسخه در میان اوراق آن موجود است.
این نسخه مدتی در تملک عبدالرشید دیلمی (د ۱۰۸۱ق) از خوشنویسان شهر حستعلیق بوده است.
اثر مُهر وی با سجع «بنده شاه جهان عبدالرشید دیلمی» بر ورق بدروق نسخه قابل رویت است.
از خانواده آن استاد فقید و دوستم سید ابراهیم اشک‌شیرین سپاسگزارم که تصویری از نامه علامه محمد
قزوینی و انجامه نسخه را در اختیارم قرار دادند.

از استادان نامدار و پژوهشگران ارجمند انجمن خوشنویسان ایران هم تمنا دارم تا اگر درباره سلطان
محمد تایبادی اطلاعی دارند مرقوم فرمایند، جملگی ممنون ایشان خواهیم بود.^۲

نادر م. کاشانی

* * *

۱۴/۲/ سوم (کذا)

دوست عزیز محترم،
نسخه حافظ را که اعاده دادم به نظر اینجانب بسیار بسیار نسخه خوب، کامل،
مصحح مضبوطی می‌آید و من از خط چندان سررشه ندارم ولی گمان می‌کنم که خطش هم یکی از درجه‌های
اوّل خط خوش نستعلیق آن عصر یعنی سیصد سال پیش است. و حسن بسیار بسیار بارزش این است که او لاً
فوق آنچه به وصف باید پاکیزه نگاه داشته شده است مثل اینکه همین دیروز از زیر دست کاتب بیرون آمده
است؛ و ثانیاً آنکه به کلی کامل و تمام است. از اول و آخر که تمام است، از او سط هم تا جایی که من مستعجلًا
مرور کردم نقصانی به نظر نرسید ولی شاید از نظر من فوت شده باشد. و از حیث صحّت و قدّم کلمات و
عوض نشدن آنها با اصطلاحات مستحدثه نسخ جدیده نیز تا آنچا که اینجانب تبع کردم الا ما شدّ و ندر
بسیار متقن و از جنس نسخ خلخالی و نخجوانی و آقای مرأت است و بر آنها مزیّت واضحی که دارد این است
که نسخه فوق العاده Luxe و فوق آنچه به تصوّر باید پاکیزه است و از جمیع نسخ حافظ سرکار که من دیده‌ام
پاکیزه‌تر و تجملّی‌تر و قطعه‌تر است. اگر پول حاضر دارید و از راههای دیگر مانع ندارید این نسخه را تا آنجا
که ممکن‌تان باشد از دست ندهید که سه عدد اسکناس کثیف بی‌قدر کم ارزش در مقابل این گنج حسن و
جمال ظاهري و معنوی بسیار ناچیز است و بعدها پشممانی خواهید خورد. باقی اختیار با خود شماست.

ارادتمند — محمد قزوینی

^۱ احوال و آثار خوشنویسان، ۴۶، ۱، ۱۳۴۵—۴۶، ش. ۳۸۲. همچنین در کتاب احوال و آثار نقاشان قدیم ایران تأثیف استاد محمدعلی کریم‌زاده تبریزی تا آنچا که تفحص کردم چیزی درباره او نیافتم.

^۲ در آخرین لحظات بستن مجله، دوست هنرمند و هنرشناس آقای حمیدرضا قلیچ‌خانی مرا از وجود دو نسخه دیگر به خط سلطان محمد تایبادی آگاه فرمودند. از لطفشان بسیار سپاس دارم. در نامه خود مرقوم فرموده‌اند که اصل این دو نسخه در دانشگاه آن‌آبر میشیگان نگه‌داری می‌شود؛ و آن عبارت است از: هفت اورنگ جامی، نستعلیق، ۱۰۶۰ق؛ دیوان خاقانی، نستعلیق، ۱۰۶۶ق.

یادداشت علامه قزوینی چسبانده شده بر نسخه دیوان حافظ مورخ ۱۰۶۰ق

– دع الدنیا و اهملها.

– خوبان پارسی گوی (نه «ترکان»).

این شعر را ندارد) (دل داده ام بیاری خوبی کشی نگاری،

– خوش وقت بوریا و گدائی و

– یک غزل «الغیاث» مثل عموم نسخ قدیمه بیشتر ندارد.

– بی معرفت باش که در من بیزید عشق اهل نظر معامله با آشنا کنند

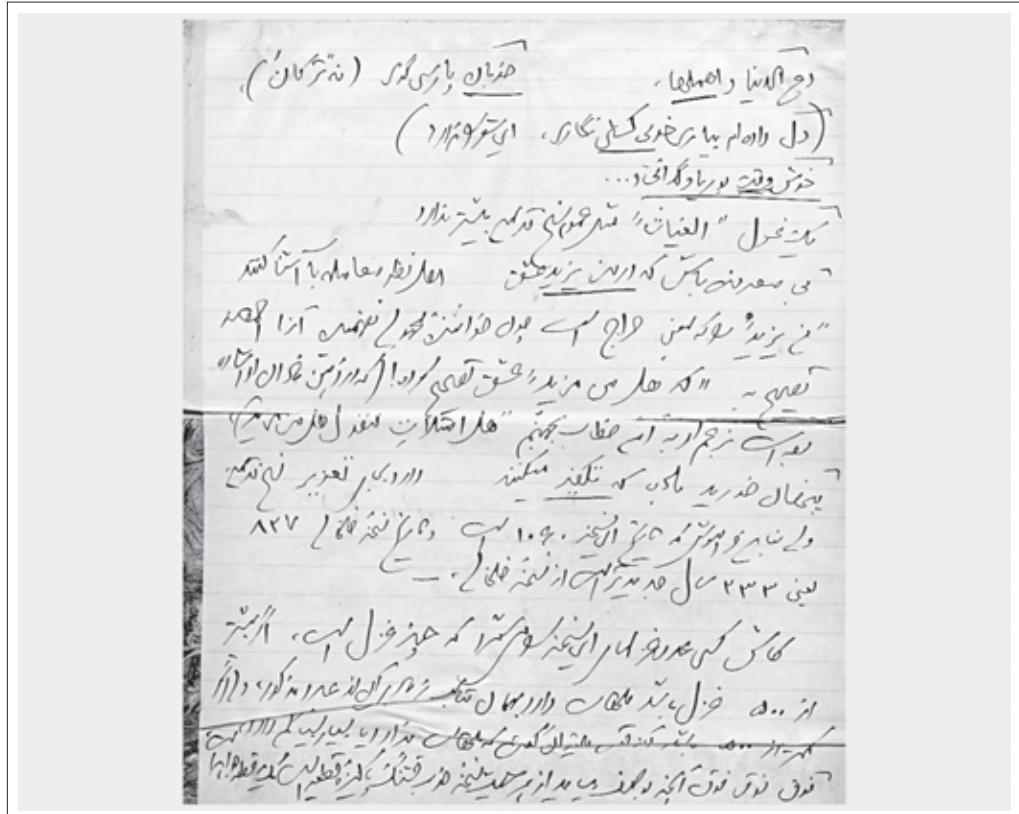
«من بیزید» را که به معنی حراج است چون خواننده مجھولی نفهمیده آن را احمدقانه تصحیح به «که هل من مزید» عشق تصحیح کرده! که در ذهن نادان او اشاره بوده است به زعم او به آن خطاب به جهنّم «هل امتلأت فتقول هل من مزید».

– پنهان خورید باده که تکفیر می کنند دارد به جای تعزیر نسخ قدیمه.

ولی نباید فراموش [کرد] که تاریخ این نسخه ۱۰۶۰ است و تاریخ نسخه خلخالی ۸۲۷ یعنی ۲۳۳ سال جدیدتر است از نسخه خلخالی.

کاش کسی عدد غزل های این نسخه را می شمرد که چند غزل است. اگر بیشتر از ۵۰۰ غزل باشد ملحقات دارد به همان تناسب زیاد بر آن از عدد مذکور. ولی اگر کمتر از ۵۰۰ باشد آن وقت می توان گفت که ملحقات ندارد یا بسیار بسیار کم دارد.

– فوق فوق آنچه به وصف می آید از هر حیث نسخه خوب قشنگ و پاکیزه قطعاً است. یک قطعه جواهر است.

یادداشت علامه محمد قزوینی چسبانده شده بر نسخه دیوان حافظ، کتابت ۱۰۶۰ق (از مجموعه دکتر اصغر مهدوی).

بادوی از قدر عدی در ده	ای سایر سبلت سین پر دره
چون لب خود را م جان فی ر	ز بیل است بان در ده

در دندمن عجیب خار و کارت	مرد و زن دلم بار و کارت
برونی گناه بی کاری دار	من جده کنم صنه کوه

با مردم یک بد نی باید بود	با مردم یک بد نی باید بود
معز و اعلی خود نی باید شد	ضیون معاش خود نی باید شد

کلم کلت کنت لیم آجیات	کلم کلت کنت لیم آجیات
شادی همه لبند کیا ای ایات	کلم سخ توکت حافظ کشا

ت اکتاب غایت الکلام ای باش کوشیده	ت اکتاب غایت الکلام ای باش کوشیده
من الجوز ای علیه صل صلوات و حکیم	کیا ایم الدنیا پیمانه هایه
	ولیت نور